

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 177.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365880848/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

«Prægtige Godser, Hr. Greve!» – gentog Agenten og pillede rolig fort paa sit Hønsbeben, medens han atter saac i Documentet – «som sagt, der vil aldeles Intet være til Hinder, saasnart Posten har bragt de fornødne Bevisligheder for deres Adkomst til Rumerne eller Daareanstalten. Apropos, om Hindringer og Opsættelse! Efter hvad min Datter har betroet mig imorges, maa jeg bede Hr. Greven om en Opsættelse af dette noget hovedkuils Bryllup! Jeg havde, sandt at sige, forglemt en lille Bi-Omstændighed, som min Datter huskede mig paa – hendes Sauntykke nemlig. Det pleier jeg, rigtignok aldrig at spørge om ved Forretninger; men hun har virkelig nogen Ret: ved denne Leilighed kommer hendes Mening paa en Maade i Betragtning.»

«Hvorledes!» – udbrød Greven – «har Frokenen ikke selv i deres Paahør sagt mig, at hendes Faders Villie var hendes!» –

«Det var kun saadan en pen Talemaade, Hr. Greve! hvormed hun vilde snoe sig fra det, til hun fik talt af Hjertet med mig under fire Øine. Og det har der først været Tid til idag. Kun paa de store Helligdage har jeg ingen Contourforretninger.»

«Jeg mærker nok, Hr. Agent!» – sagde Greven heftig og gjorde en fortyvlet Armbevægelse – «jeg maa være skamnelig miskjendt her – jeg maa være stillet i et falsk Lys» – her blev han afbrudt af en Tjener, som bragte ham en lille forsejlet Billet, en ridende Herre nyhg havde afleveret. Han læste den med synlig Urolighed. «Undskyld mig, Hr. Agent! – en vigtig Sag kalder mig pludselig herfra – men jeg skal udbede mig en Forklaring – jeg skal vide at retfærdiggjøre mig – det er en Æressag, min Herre!» – Under denne afbrudte Tale var han ude af Døren, og kort efter red han i Furspring ind mod Staden, med Ansigtet næsten tilhyllet af sin Kappe.

«Hun havde dog Ret!» – en ægte Hans Qvast – en Karl, som Politiet skulde have Fingre i – mumlede Agenten og blev rolig ved sin Frokost – «shavde jeg nu ikke sidder saa godt her – skulde jeg, sandt for Herren, ladet ham arrestere paa Stedet – og saa ærkedum anseer han mig for!» – contain: Laan idag mod Sikkerhed, der ventes med næste Post – og bestaaer i Ruiner – prægtigt! – jeg skal dog see efter, hvem der virkelig eier Godserne! – havde jeg just ikke gjort den Rhinreise, havde jeg rigtignok Pokker ikke kjendt de gamle Røverreder – haha – curiøst nok!» –

Amalia traadte nu ind. «Fader!» – sagde hun glad og klappede i